

ומן היו"ד איתער יראה לאדוני האדונים, שיהיה האדם ירא ממנו. ומן הה' מתעוררת תשובה לאיש. ומן הו' מתעוררת לאדם תורה. ומן הה' מתעוררים מעשים טובים ומצוות, ולא יחטא. זה הוא השם הנסתר בצלמו. כמו שהקדוש ברוך הוא נסתר בעלמו, כך הוא זה השם נסתר באדם.

ודע שהם ארבעה שמות: יהו"ה. יהו"ה. יהו"ה. יהו"ה. ודע שהארבע אותיות דגמת ארבעה יסודות שנקראו גוף, ומתפשטים למאתים ארבעים ושמונה איברים. ועל אלו הארבעה יש ארבע אותיות הנזכרים למעלה, והם מתעלים על הארבעה גופים שהזכרנו, ונקראים נקודות. פי בהקברת י' אי, ובהקברת ה' אה. ובהקברת ו' או. ובהקברת ה' אה. ויש על הנקודות טעמים, שהם מנהיגים לארבע אותיות, שהם כנגד רגלי המרכבה, שהם מוציא היסודות השפלים, והם נקראים נקודות. ועליהם שלשה טעמים, והם זרקא תלשא שלשלת. וזהו שם הנסתר הטהור שהוא שם הוי"ה.

וכן באדם, מן הא' לבדה התפשטו ארבע אותיות של שם: אי, אה, או, אה. ומן האלף התפשט ה"א הנעלם, פי הוא מוציא מה שקבל. וגם שתי הברותיו אי או, הראשון מקבל והשני מוליד. והיו"ד הנעלם של אי מורה פי ממנו מתפשט הכל. ועל כן נקרא הראשון מקבל, והשני מוליד. והיו"ד הנעלם שמורה פי ממנו מתפשט הכל. ועל כן נקרא הראשון זרקא, כשמו כן הוא, פי הוא מורה שאין לו סוף. והשני תלשא, מלה מרפכת: ת"ל ש"א. פי היא

ומן היו"ד איתער יראה לאדוני האדונים, שיהיה האדם ירא ממנו. ומן הה', איתער תשובה לאיש. ומן הו', איתער לאדם תורה. ומן הה', איתער מעשים טובים ומצוות, ולא יחטא. זה הוא השם הנסתר בצלמו. כמו שהקדוש ברוך הוא נסתר בעולמו, כך הוא זה השם נסתר באדם.

ודע שהם ארבעה שמות, יהו"ה. יהו"ה. יהו"ה. יהו"ה. ודע שהארבע אותיות דוגמת ארבע יסודות שנקראו גוף. ומתפשטין למאתים ושמנה וארבעים אברים. ועל אלו הארבע, אית ארבע אותיות הנזכרים לעיל, והם מתעלין על אלו ארבע גופים שהזכרנו, ונקראים נקודות. פי בהקברת י' אי. ובהקברת ה' אה. ובהקברת ו' או. ובהקברת ה' אה.

ויש על הנקודות טעמים. שהם מנהיגים לארבע אותיות. שהם כנגד רגלי המרכבה, שהם מוציא היסודות השפלים, והם נקראים נקודות. ועליהם שלשה טעמים, והם זרקא תלשא שלשלת. וזהו שם הנסתר הטהור והקדוש, שהוא שם הוי"ה.

וכן באדם, מן הא' התפשטו ארבע אותיות של שם, אי, אה, או, אה. ומן האלף התפשט ה"א הנעלם, פי הוא מוציא מה שקבל. וגם שתי הברותיו אי או, הראשון מקבל והשני מוליד. והיו"ד הנעלם של אי מורה, פי ממנו מתפשט הכל. ועל כן נקרא הראשון מקבל והשני מוליד. והיו"ד הנעלם שמורה פי ממנו מתפשט הכל.

ועל כן נקרא הראשון זרקא, כשמו כן הוא, פי הוא מורה שאין לו סוף. והשני תלשא, מלה מרפכת: ת"ל ש"א. פי היא נושאת הת"ל. והשלישי שלשלת, כשמה כן

נושאת הת"ל. והשלישי שלשלת, כשמה בן היא, המשפעת לתל שהכל פונים שם (ועל זה פון המחבר באמרו).

נדע שהם ארבע שמות. בדוגמא דא, יוסי יוסי יוסי יוסי יוסי. אית ארבע אותיות שנקראו גוף, ומתפשטים למאתים ארבעים ושמונה איברים. ויש ארבע אותיות שנקראו נקודות, והם מתעלים על הגוף. ויש על הנקודות טעמים, שהם מנהיגים להם לאותיות. ועל שלשה שם נסתר וקדוש, והנקודות גוף לטעמים, והאותיות גוף לנקודות.

רבי רחומאי פתח, (תהלים קיב ב) גבור בארץ יהיה בארץ יהיה זרעו. אשרי הוא מי שיזכה להתברך בבנים בעולם הזה. ואם לא, הוא הולך מיד ליד. וכתוב (משלי יא) יד ליד לא ינקה רע. מה זה יד ליד? (תהלים כה) סוד ה' ליראיו.

רבי נחמן אומר, ולנעמי מודע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז. וכתוב (רות ב) קרוב לנו האיש מגאלנו הוא. ורבי רחומאי אומר, (א) הכי, מאי לא ינקה רע?

אמר לו, לשוטר שהיה מלכה את הרשעים, עד שנותנים לו ערב. ואם נותן, לא נותנים לשוטר להלקות. אמר לו, לא כן! אלא בשעה שיבא ויתגלה מי שהחיה את האדם, תדע את זה.

רבי זמירא יצא לשדה אונן, ראה את אותם הבקיעים שבקמטי הבליטות שמעלות שלהבות. הרפין אונן, ושמע קולות. אמר לו אותו הערבי: לך עמי, ואראה לך פליאות נספרות מבני אדם. הלך עמו אחורי הסלע, וראה בקיעים אחרים ושלהבות שעולות למעלה.

היא, המשפעת לתל שהכל פונים שם (ועל זה כיון המחבר באמרו).

נדע שהם ארבע שמות. בדוגמא דא, יוסי יוסי יוסי יוסי. אית ארבע אותיות שנקראו גוף, ומתפשטים לרמ"ח איברים. ואית ארבע אותיות, שנקראו נקודות, והם מתעלים על הגוף. ויש על הנקודות טעמים, שהם מנהיגים להם לאותיות. ועל שלשה שם נסתר וקדוש, והנקודות גוף לטעמים, והאותיות גוף לנקודות.

רבי רחומאי פתח, (תהלים קיב ב) גבור בארץ יהיה זרעו. זכאה הוא מאן דיזכה דיתברך בבנין בהאי עלמא. ואי לא, איהו אזיל מיד ליד. וכתוב, (משלי יא כא) יד ליד לא ינקה רע. מאי יד ליד. (תהלים כה יד) סוד ה' ליראיו.

רבי נחמן אומר, ולנעמי מודע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז. וכתוב, קרוב לנו האיש מגואלנו הוא. ורבי רחומאי אומר, (א) הכי, מאי לא ינקה רע.

אמר ליה, לסנטרא דהוה אלקי לחייבא, עד דיהבי ליה ערבא. ואי יהיב לא שבקין סנטירא לאלקאה. אמר ליה לאו הכי, אלא בשעתא דייתי ויתגלי מאן דאחיי לבר נש, תנדע האי.

רבי זמירא נפק לחקל אונן, חמא באינון בקיעין קרטוניא, קומטרי שלהובי דסלקין. ארפין אודנוי, ושמע קלין. אמר ליה ההוא ערבא, זיל בהדי, ואראה לך פליאן טמירין מבי נשא. אזל עמיה אחורי טינרא, וחמי בקיעין אחרנין, ושלהובין סליקו לעילא. שמעו קלין אחרנין. אמר ליה ארפין

שָׁמְעוּ קוֹלוֹת אַחֲרֵיהֶם. אָמַר לוֹ:
הֲרַפְּןָ אֲזַנְךָ לְכַאֵן. הֲרַפְּיִן אֶת אֲזָנוֹ,
וְשָׁמַע קוֹלוֹת שְׂאוּמְרִים וְי וי.

אָמַר: וְדַאי, זֶהוּ מְקוֹם מֵאוֹתָם
הַמְקוּמוֹת שֶׁל הַגִּיהֶנֶם כַּאֲשֶׁר
אוֹתוֹ הָעֶרְבִי, וְהוּא נִשְׁאָר. בֵּינֵתִים
גָּחַן לְתוֹךְ מְקוֹם אַחַר, וְרָאָה אִישׁ
אֶחָד שֶׁהִיָּה מְרִים קוֹלוֹת, וְהָיוּ
לְזֻקְחִים אוֹתוֹ, וּמְכַנְּסִים אוֹתוֹ
לְעֵמֶק שֶׁל מְדוּר אַחַר, וְנִתְפָּסָה,
וְלֹא רָאָה יוֹתֵר.

נִרְדָּם, וְרָאָה בְּחֵלוֹם אוֹתוֹ הָאִישׁ.
אָמַר לוֹ: מִי אַתָּה? אָמַר לוֹ: הַיְהוּדִי
רָשָׁע אָנִי, שֶׁלֹּא הִשְׁאֲרֵיתִי רְעוּת
וְחֻטָּאִים בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא עֲשִׂיתִי.
אָמַר לוֹ בְּתוֹךְ הַחֵלוֹם: מַה שָׁמַךְ?
אָמַר לוֹ: אֵינִי יוֹדֵעַ, שֶׁהֲרָשָׁעִים
שֶׁל הַגִּיהֶנֶם לֹא זוֹכְרִים שְׁמֵם.

אָמַר לוֹ: שֵׁם מְקוּמְךָ מַהוּ? אָמַר
לוֹ: בְּגִלְלֵי הָעֲלִיּוֹן הֵייתִי קָצָב,
וּמִתּוֹךְ הַרְעוּת הַרְבוּת שֶׁעֲשִׂיתִי
שֵׁם, דָּנִים אֶת אוֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁלֹּשׁ
פְּעָמִים בַּיּוֹם וְשֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים
בְּלַיְלָה. (אָמַר לוֹ: וּבֵן הַשְּׂאֲרָתָה? אָמַר לוֹ: כּוֹן).

כָּם מָשָׁם, וְהִלֵּךְ לוֹ לְגִלְלֵי הָעֲלִיּוֹן.
שָׁמַע קוֹל תִּינּוֹק שֶׁהִיָּה אוֹמֵר,
(מְשָׁלִי ב) אִם תִּבְקֶשְׁנָה כִּכְסָף
וְכַמְטָמְנִים תַּחֲפֹשְׁנָה אֲזַ תְּבִין
יִרְאֵת ה'. הִלֵּךְ לְבֵית מִדְרָשׁ אַחַר,
שָׁמַע קוֹל תִּינּוֹק אַחַר שֶׁהִיָּה
אוֹמֵר, (צַפְנִיָּה ב) בְּקֶשׁוֹ צְדָק בְּקֶשׁוֹ
עֲנֶנָּה אוֹלֵי תִסְתְּרוּ וְגו'.

הִלֵּךְ וְחִפֵּשׂ אַחַר אוֹתוֹ הָאִישׁ
הַרְשָׁע. וְאֵל תִּינּוֹק אֶחָד שָׁאֵל.
אָמַר לוֹ: רַבִּי, יְבֵא כֶּף וְכַף לְאוֹתוֹ
הָאִישׁ, שֶׁלֹּא הִשְׁאִיר רְעוּת
וְחֻטָּאִים בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשָׂה! כֶּף
וְכַף יִהְיֶה לְאוֹתוֹ הָאִישׁ הַרְשָׁע,
וְלֹאֲתָהּ (הַמִּינִיקָה) שֶׁהִינִיקָה אוֹתוֹ!
אָמַר לוֹ: הֵאֵם הִשְׁאִיר בֶּן
בְּעוֹלָם? אָמַר לוֹ: כֵּן, בֶּן אֶחָד

אוֹדְנָךְ הָכָא. אֲרַפִּין אוֹדְנוֹי, וְשָׁמַע קִלְיִן
דְּאֲמַרִּין וְי וי.

אָמַר, וְדַאי הָא אַתְר חַד מֵאִינוּן דְּיוֹכְתִי דְּגִיהֶנֶם
הָכָא. וְעֵבֶר הָהוּא עֶרְבָאָה, וְאִשְׁתָּאָר
הוּא. אֲדִהְכִי, גָּחִין גּוֹ דּוֹכְתָא אַחְרָא, וְחָמָא
חַד בַּר נֶשׁ דְּהוּה רַמִּי קִלְיִן, וְהוּוּ נְטִלִין לִיה,
וְאֶעְלִין לִיה לְעוֹמְקָא דְּמְדוּרָא אַחְרִינָא,
וְאִתְפָּסָאי, וְלֹא חָמִי יִתִיר.

אֲדַמְיָךְ, וְחָמָא בְּחֵלְמָא הָהוּא גְבָרָא. אָמַר לִיה
מֵאן אַתָּה. אָמַר לִיה יוֹדַאי חֵיבָא אָנָא,
דְּלֹא שְׁבַקְנָא בִישִׁין וְחֻטָּאִין בְּעֵלְמָא דְּלֹא
עֲבַדְנָא. אָמַר לִיה בְּגוֹ הֵלְמָא, מַה שָׁמַךְ. אָמַר
לִיה, לֹא יִדְעָנָא, דְּחֵיבִי גִיהֶנֶם לֹא דְכָרִין
שְׁמִייהוּ.

אָמַר לִיה, שָׁמָא דְּדוֹכְתָךְ מַהוּ. אָמַר לִיה,
בְּגִלְלֵי עֵילָאָה קֶצָבָא הוּינָא. וּמַגּוֹ
בִישִׁין סְגִיאִין דְּעֲבַדְנָא הָתָם, דְּיִנְיִן לְהָהוּא בַר
נֶשׁ תִּלְתָּא זְמַנִּין בִּימָמָא וְתִלְתָּא זִמְנִין בְּלַיְלָא.
(אָמַר לִיה, וְכִרָא שְׁבַקְתָּ. אָמַר לִיה, אִין).

כָּם מִתְמַן, וְאֲזַל לִיה לְגִלְלֵי עֵילָאָה, שָׁמַע
קוֹל יְנוּקָא דְּהוּה אָמַר, (מְשָׁלִי ב ד) אִם תִּבְקֶשְׁנָה
כִּכְסָף וְכַמְטָמְנִים תַּחֲפֹשְׁנָה אֲזַ תְּבִין יִרְאֵת ה'.
אֲזַל לְבִי מִדְרָשָׁא אַחְרָא, שָׁמַע קוֹל יְנוּקָא
אַחְרָא דְּהוּה אָמַר, (צַפְנִיָּה ב ג) בְּקֶשׁוֹ צְדָק בְּקֶשׁוֹ
עֲנֶנָּה אוֹלֵי תִסְתְּרוּ וְגו'.

אֲזַל וְחִפֵּשׂ אַבְתְּרִיָּה דְּהָהוּא גְבָרָא רָשָׁע. וְלַחַד
יְנוּקָא קָא שָׁאִיל. אָמַר לִיה, רַבִּי, תִּיתִי
כֶּף וְכַף לְהָהוּא גְבָרָא, דְּלֹא שְׁבַק בִישִׁין
וְחֻטָּאִין בְּעֵלְמָא דְּלֹא עֲבַד. כֶּף וְכַף תִּתָּה
לְהָהוּא גְבָרָא רָשָׁע, וְלִהָהוּא (ס"א מְנִיקָתָה) דְּיִנְיָקָא
לִיה.

אָמַר לִיה, בְּרָא שְׁבַק בְּעֵלְמָא. אָמַר לִיה הֵן. חַד בְּרָא שְׁבִיק, וְהוּא רָשָׁע